

शान्तिः

जहु चार्यक्षयो निलं गुदे रोगभयं भवेत् ।
उर्बीत्सु वाहनाऽसिक्षानुजहुर्द्यसंचयः ।
वामदविक्षयोः पादे भ्रमणं नियतं भवेत् ।
वक्षाः प्रोहये चैव पतने शरटस्व च ।
व्यत्यावाच्च फलचैव तदेव प्रजायते ॥
वक्षाः प्रोहयं रात्रौ शरटस्व प्रपातनम् ।
निश्चनार्थाय भवति व्याधिपीडा विपर्यये ॥
पतनानन्तरं चैवारोहयं यदि जायते ॥
पतने फलमुत्काण्डं रोहयेऽन्यत् फलं भवेत् ॥
आरोहयोर्हवक्षे भ्रधोवक्षे च पातनम् ॥
भवेदिष्टफलं तस्य तत्वां जायते भ्रुवम् ॥*॥
स्फृष्टमावे तयोः सद्यः सचेलं जलमाविशेत् ।
पञ्चग्रामाग्रन्थं कुर्यादकर्वयोक्तनम् ॥
वक्षीरूपं सूर्यंस्य रक्षावल्लेच्च वेष्टयेत् ।
पूजयेऽन्यपुण्यादैस्तदभे पूर्वकुर्यके ॥
पञ्चग्रामं पञ्चग्रामं पञ्चामृतं सपञ्चवम् ।
पञ्चहृष्कवायच्च निक्षियावाहयेततः ॥
पूजयेऽन्यपुण्यादैकापालांस्तथा ग्रहान् ।
स्फृष्टवेन मन्त्रेण समित्तिः खदिः शुभैः ।
तिलैर्व्याहृतिभिर्विममष्टोत्रसहस्रकमन् ॥
वक्षी इहगोविका इत्युच्छ्रव्यमन्तर्याम्यकमन् ॥
इति विद्याकरः ॥*॥ गर्गसंहिताऽवाहयेऽन्ययोः ।
“ये तेषु शान्तिं कुर्वन्ति न ते यान्ति परा-

भ्रमम् ।

ये तु न प्रतिकुर्वन्ति क्रिया व्यव्याख्याताः ।
दार्ढिक्षयादा विमोहाशा विनश्यन्तेव तेऽचिरात् ॥*॥
अत निमित्तनिष्ठयवतोऽधिकारोऽन्यथा दोष
इत्याह मस्त्यपुराणम् ।
“भिरमण्डलवेलायां ये भवत्वदभुताः क्षचित् ।
तत्र शान्तिहयं कार्यं निमित्तं सति नान्यथा ।
निर्निमित्तकृताशान्तिर्निर्मित्तसुपापदवेत् ॥”
एतच ततदविशेषविहितमान्तिविषयम् ।
चक्षया वेसामण्डलसम्मेहे शान्तिनं स्थात् ॥*॥
अतएवोत्तं योगियाऽन्वयवल्केन ।
“यत यत्र च संकीर्णमालानं मन्त्रते हिजः ।
तत्र तत्र तिलैर्व्यामी गायत्रया समुदाहृतः ।
गायत्रम् प्रयतः शुहः सर्वेषापैः प्रसुधते ।
शान्तिकामय लुहयात् गायत्रीमन्त्रते:

शुचिः ॥

इन्द्रकामय नृपतेर्वृतेन लुहयात् शुचिः ।
साविद्या शान्तिहामांच कुर्यात् पर्वतु

नित्यशः ॥

प्रजव्याहृतिभ्याच्च स्वाहान्तो होमकर्मणि ।
प्रतिलोमा प्रयोजत्या फट्कारान्तमिचारिके ॥
मार्कंडेयपुराणम् ।
“दिग्देश्यजनसामान्यं नृपसामान्यमालनि ।
नवद्रव्यहसामान्यं नरो भुज्जते शुभाग्रभम् ।
परस्पराभिरक्षा च यहदोपेषु जायते ॥”

तथा ।
“तस्माच्छान्तिग्रः प्राञ्जो लोकवादरतस्था ।
लोकवादांच शान्तीय यहपीडासु कारवीत् ॥

शान्तिः

भूदोषामुपवासांच शस्त्रं चैत्यादिवन्दनम् ।
कुर्यात् होमं तथा दानं चार्यं क्रोधविवर्ज-
नम् ॥
भद्रोहं सर्वभूतेषु मैत्रोः कुर्वन्ति पश्चिमाः ।
वर्जयेदुपतो वाचमतिवादांस्तवैव च ॥
यहपूजासु कुर्वीत सर्वपौडासु मानवः ।
एवं शास्त्रस्यविषयाच्च घोराच्च इजसत्तम् ।
प्रयतानां मनुष्याणां यहर्व्यात्यान्यनेकशः ॥”*॥
लोकवादाच तदैवोक्ता यथा,—
“भाकाशाहेवतानांच देवादीन्नाच सौहृदात् ।
प्रदिव्यां प्रतिलोके च लोकवादा इति सूताः ॥”
ते च सर्वभूतडाकिन्याद्यभिभवशान्त्यर्थं लौकिक-
कौवधमन्वादयः । विषहरीमङ्गलविक्षिका-
गौतादयः । चैत्यहृषादौ वेपपालाङ्गुलदेवता-
पूजा च ॥*॥ तथा चापस्तवः । लौभोऽवर-
वर्णेभ्यो भर्मशेषान् प्रतीयादित्येच इति । धर्म-
शेषान् शुतिमृतिसदाचारेवप्रविद्वान् इति
नारायणोपाधायाः ॥ भूदोहव याकं विना
भूमौ गोस्तनं निर्विद्या दुखोक्तर्गः । चैत्यः
पूज्यत्वेन स्थातो भ्रमप्रधानहृषः । तथा च
बाणोत्पाते हरिवंशः ।
“अनेकशाहृष्वै त्यथा निपत्यात महीतले ।
अर्चितः सर्वकन्याभिर्दानवानां महामानाम् ॥”
उपतों अकल्याणीम् । अतिवादय पूज्यमति-
कम्य भावणम् ॥*॥ मस्त्यपुराणम् ।
“काकस्यैकरवचावः प्रभाते दुःखदायकः ।
काको मेयुनकासः खेतो वा यदि दृश्यते ॥
उल्को वसते यत्र निपतेत् वा तत्वा स्फुर्ते ।
ज्ञेयौ इहपतेर्वृत्युं त्वं तनाशस्तवैष च ॥”*॥
वराहसंहितायाम् ।

“क्रीडातुरक्षो रतिमासत्युष्मो
भौतो वजात्तः पतितो विहृषः ।
नासौ यद्युक्त्य विनाशहेतु-
र्दीपः समुत्यादत आङ्गुरार्याः ॥
रुहे पश्चिमिकारेषु कुर्यात्वामरतर्पणम् ।
देवा: कपोता इति वा जसव्यं सप्तभिर्हृषैः ॥
गावश देया विविधा द्विजाना
सकाञ्चना वज्रयुगो तत्त्रीयाः ।
एवं क्षते पापमुपेति शान्तिः
शुगैर्हृजैर्वापि निवेदितं तत् ॥”

हिजे: पश्चिमिः । अपिना अर्चयेरपि ॥*॥
भुजबलभौमे ।
“एको हृषक्षयो गावः सप्ताञ्चना नव इत्यनः ।
सिंहप्रसूतिकार्ये व क्षयिता: स्वामिवातिकाः ॥”
सिंहप्रसूतिका गावः ॥*॥ मस्त्यपुराणे ।
“चक्षे दक्षिणभागे तु शस्त्रं विस्फुरणं भवेत् ।
अप्रसर्तान्त तथा वास्त्रं पृष्ठस्व इदयस्व च ॥
लाघवं पिटकर्वै ज्ञे यं विस्फुरितं तथा ।
विपर्ययेच विहितं सर्वं ऊर्ध्वां कलं तथा ॥”
“धनिष्ठचिङ्गोपगमे द्विजानां कार्यं चुवर्णं च
तर्पणं स्थात् ॥”शहः दुःखद्वानिष्ठदर्थनादौ हृत
हिरण्यस्व दद्यादिति ॥*॥ माल्ले ॥

शान्तिः

“नमस्ते सर्वलोकेश नमस्ते भृगुनन्दन ।
कावे सर्वार्थसिद्धयर्थं गृहायार्थं नमोऽस्तु ते ॥
एवं शक्तोदये कुर्वन् यात्रादिषु च भारत ।
सर्वान् कामानवाप्नोति विश्वलोके महीयते ।
नमस्ते इङ्गरसां नाथ वाक्पृतेज्य हृहस्ते ।
क्रूरमैः पौडिताशाममृताय नमो नमः ॥
संकालत्वादपि कौलेय याचास्त्रभुदवैषु च ।
कुर्वन् हृहस्ते: पूजां सर्वान् कामान् सम-
शुते ॥”*॥
वैषावामृते व्यासः ।
“ग्रहयन्ते: शान्तिकैव किं क्रियत्वं नरा
हिर ।
महाशान्तिकरः श्रीमान् तुलस्या पूजितो हिरः
उत्पादान दाहणान् पुंसां दुर्निमित्ताननेकशः ।
तुलस्या पूजितो भूत्या महाशान्तिकरो
हिरः ॥”
अत ब्रह्मपुराणयो मनः ।
“नमस्ते बहुरूपाय विषावे परमामने
स्वाहेति ॥”*॥
कृष्णपरिशिष्टम् । अथातो रजस्त्वालभिगमने
गोऽखभार्यासु गमने यमनजनने विजातीय-
जनने वा काककङ्गृघ्रवक्षयेनभासचिङ्गक्षये-
तानां गृहप्रवेशे भानुषयोपरिविश्वामणे एवा-
मेव क्रियमाणे गृहद्वारारोहणे अन्येषु चाद-
भुतेषु कल्पदृष्टेन विधिनान्निमृपसमाधाय प्राय-
विज्ञायाहृतीर्जुहोति शुक्लाय अन्यये स्वाहा
सोमाय विषावे रुद्राय वायवे सूर्याय मृत्यवे
विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेति स्वालोपाकाहतान्य-
दिति ॥*॥ कपोतं विशेषयति शौकनकः ।
“रत्नपादः कपोताल्यो भरस्योकाः शकच्छविः
स चेच्छालां विशेच्छालासमौपद्ध व्रजेद्यदिः ।
अन्ये यु गृहमध्ये वा वस्त्रोक्तायोहमादिषु ॥”
कल्पदृष्टेन विधिना गृहोत्तेन प्रायविज्ञायाहृ-
तौ: शुक्लदोषवशमनार्थाः सप्तायाहृतौ:
शुक्लायामये स्वाहा इत्यादिमनैः तत्स्त्वाली-
पाकेति कृतव्यतया पायसच्छमिर्भैर्भै देवेभ्यो
कृहयात् । कृष्णपरिशिष्टम् । प्रवात् इत्य-
पायसेन त्राङ्गदानान् भोजयित्वा गोवर दस्ता
शान्तिर्भवतीति । गोवर गोवेष्टम् । दिविषां
तां गां छत्वा दोषशान्तिर्भवतीति । तथा
चोत्तम् ।
“गौर्विशिष्टतमा लोके वेदेष्वपि निगद्यते ।
न ततोऽन्वदरं यथात् तजाहोर्वरुच्यते ॥”
कृष्णपरिशिष्टम् । यस्त्वे वासन्यतममाप्तः
प्रायविज्ञान कूर्यात्यस्य गृहपतेमरणं सवेस-
नाशो वा भवति तस्यात् प्रायविज्ञानकर्त्तव्यं कर्मा-
पदर्गे दामदेवगानं शान्तिः शान्तिरिति । अप-
वर्गे चमासौ । दामदेवगानं शान्तिः कार्याः ।
भावतिः प्रकरवस्त्राशक्ता । बाहुस्त्वल ।
“शमयस्त्रासप्ताहात् कम्प्यादिकतं निमित्त-
पतिवर्षेषुपदासन्नीवाजप्यहवमानि ॥”